

der et Tilbud af Statskassen af 1 Million Kr. til en Bro. At nu Egnen kan ønske dette Baneanlæg, finder jeg slet ikke saa forunderligt. Hvis jeg har fortaæet den ærede Forslagsstiller ret, udtalte han, at der var Folk, der vilde bygge og finansiere denne Bane, naar de fik et Tilbud af 100,000 Kr. pr. Banemil, Broen og fri Jord. Det kræves af vedkommende Egn, er herefter, saavidt jeg kan skjønne, noget Bidrag til Expropriation og et Bidrag af 20,000 Kr. pr. Banemil, som ikke en Gang udredes, naar man forlods udredes af Statskassen og der efter afbetales af vedkommende Egn. Det vil være meget billige Vilkaar for at faae en Bane af den Betydning, af den Betskaffenhed, som man vil have Koncession paa, og jeg forstaar meget godt, at Egnen kan ønske det. Om den lader sig bygge, om der virkelig er Nogen, der for Alvor vil overtage Foretagendet, kan jeg selvfølgelig ikke vide Noget om. Det kommer jo ikke blot an paa, at Folk melde sig med den Slags Tilbud — her er vel Jaagtens Tale om udenlandske Selskaber, det er der jo gerne i den senere Tid, naar der er Tale om Jernbaneanlæg — men man maa jo bl. A. ogsaa vide, om de Vilkaar, paa hvilke disse Penge bydes, ere passende. Det er for mig ingenlunde tydeligtgjørende, at der stilles et Depositum, og at Ministeren skal have Ansvar for at se efter, om ogsaa Pengene anvendes paa rette Maade, thi der kan opstilles saa mange Beregningsmaader, hvilket vi have set saa mange Gange, saa man maa have noget Mere at vide, inden man gaar til denne Bane. Jeg kan meget godt forstaa, at man ønsker en saadan Bane, og jeg tror, den har Betydning for Sydsjælland og tilbørlig for Møen, hvor det imidlertid ikke er saa paatrængende, men det forekommer mig aldeles ikke, at det gaar an at sige, at der er Udset til, at denne Sag kan gennemføres; jeg skjønner ikke, at der er nogen saadan Udset, og det forekommer mig, at man maatte vide noget Mere, inden man slutter sig til Forslaget. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds optraadte i Dag noget lokkende overfor Kjøbenhavnere: Nu skulde de anderledes tage ned til Møen, naar denne Jernbane kom i Stand, saa skulde man bare se Løier, saa skulde det hele Kjøbenhavn, ikke blot i Hinthlen, men hele Sommeren igjennem, tage ned til Møen og se paa Klinten og de andre skønne Ting, som man endogsaa har afbildet paa Planerne for at gjøre Indtryk. Om det ærede Medlem regner rigtig, sætter jeg for mit Vedkommende et stort Spørgsmaalstegn ved. Det skulde dog meget forbaure mig, om man virkelig skulde have saa

stor Lust til at kjøre fra Kjøbenhavn ned over hele den østjællandske Bane og videre over til Møen, naar man ganske simpelt kan seile pr. Skib, henholdsvis til Stege eller Møens Klint. Jeg tror, dette vil blive foretrukket, og at det vil blive saa billigt, at det ikke vil kunne blive Tale om Konkurrence. At der vilde komme nogle flere Turister til Den, naar man fik Bane til Klinten, tvivler jeg ikke om, men at bygge selve denne Banestumps Rentabilitet paa Basis af dette Besøg af disse Kjøbenhavnere, vil jeg advare imod. Jeg ser nok, at det ærede Medlem mener, at der kan udrettes Noget her ved at faae Kjøbenhavnerne paa Reise, men jeg tror, det vil vise sig, at det ærede Medlem tager fejl. Der vil nok komme nogle flere, men at de skulde komme i en saadan Mængde, at det skulde bidrage til Rentabiliteten, tror jeg ikke. Jeg maa altsaa sætte et stort Spørgsmaalstegn ved dette Forslag, baade med Hensyn til, om det er modent, og om det overhovedet lader sig gennemføre, hvilket jeg tvivler paa. Jeg kan ikke negte, at jeg mener, at man skal forbedre Forbindelsesforholdene mellem Møen og Sjælland, og jeg vil tillade mig, paa et senere Stadium her i Thinget at foreslaa Noget i denne Retning, som ganske vist ikke forudsætter, at man snart vil komme til at bygge nogen Jernbane der.

Tauber: Det har gjort mig og mange andre ærede Medlemmer ondt, at Ministeren har stillet sig saa kølig overfor dette Forslag. Jeg maa i Modsetning til den høitærede Minister betragte det her foreliggende Baneanlæg i Sydsjælland som et af de mest rentable, der ere tilbage. Næst efter en Jernbane fra Klampenborg til Helsingør er der efter min Formening — og jeg tror at have underlagt mange Jernbaner, der ere blevne anlagte her i Danmark — ikke nogen Bane, som vil forrente sig saa godt som den her omhandlede Bane. Det støtter jeg ikke blot paa den Trafik, Egnen vil tilføre den, skjøndt den sikkert ikke vil blive saa ganske ringe, da Banen kommer til at gaa igjennem nogle af de mest befolkede Egne i Danmark. Men jeg støtter det ogsaa — og deri er jeg ogsaa enig med den høitærede Minister — paa Banens Betydning som Lystbane. Jeg skal ikke kappes med det ærede Medlem, som har indbragt Lovforslaget, i malerist Betskrivelse af Møens Klint — vi kende det Alle sammen — men jeg er fuldstændig overbevist om, at Møens Klint vil faae en meget betydelig Tilvækst paa samtlige Lystrejsende i Danmark og langt udenfor Danmarks Grændser. Enhver, der kender, hvor